

Załącznik nr 1 do Zapytania ofertowego

Nazwa kierunku kształcenia:	
PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj przedmiotu:	Forma zajęć
7. MODUŁ: Kultura języka	Ćwiczenia
Prowadzący:	
Poziom studiów:	
jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek:	
Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Emisja głosu	
Cele kształcenia:	
C1 WYROBIE NIE UMIEJĘTNOŚCI SAMODZIELNEJ PRACY NAD DYKCJĄ, EMISJĄ GŁOSU ORAZ USPRAWNIE NIE ARTYKULACJI.	
C2 PRZEKAZANIE WIEDZY W ZAKRESIE ZASAD EMISJI GŁOSU I ORTOFONII.	
C3 PRZEKAZANIE WIEDZY W ZAKRESIE PROFILAKTYKI CHORO BÓW GŁOSU.	
C4 KSZTAŁTOWANIE WRAŻLIWOŚCI NA KULTURĘ JĘZYKA POLSKIEGO.	
Przedmiot wprowadzający: Filozofia	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1 Znajomość podstawowej terminologii językoznawczej, dotyczącej fonetyki języka polskiego.	
Metody kształcenia:	
Mk1 Wykład informacyjny	
Mk2 Ćwiczenia praktyczne	
Mk3 Metoda problemowa	
Mk4 Konsultacje	
Program kształcenia (treści nauczania):	
T1. System dźwiękowy języka polskiego. Zasady poprawnej wymowy - ortofonia.	
T2. Budowa aparatu fonacyjnego.	
T3. Zwiększanie sprawności narządów artykulacyjnych.	
T4. Ćwiczenia oddechowe, zwiększenie dźwięczności i nośności głosu.	
T5. Właściwa dykcja i sposoby jej kształtowania.	
T6. Technika prawidłowej emisji głosu.	
T7. Praca nad brzmieniem i barwą głosu.	

T8. Kultura i estetyka wymowy. T9. Używanie głosu w sytuacji stresowej. T10. Higiena głosu. Zapobieganie chorobom zawodowym narządu głosu.		
Literatura podstawowa: 1. B. Tarasiewicz, <i>Mówię i śpiewam świadomie</i>. Podręcznik do nauki emisji głosu, Universitas, Kraków 2006. 2. B. Toczyska: <i>Głośno i wyraźnie. 9 lekcji dobrego mówienia</i>, GWP, Gdańsk 2007.		
Literatura uzupełniająca: 1. A. Legieć-Matosiuk, J. Chaciński, <i>Emisja głosu</i>, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku, Słupsk 1994. 2. B. Toczyska: <i>Elementarne ćwiczenia dykcji</i>, Gdańsk Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe, 1998. 3. M. Mikuta: <i>Kultura żywego słowa</i>, Częstochowa 2001. 4. <i>Emisja głosu: struktura, funkcja, diagnostyka, pedagogizacja</i>, red. Z. Pawłowski, Wyd. salezjańskie, Warszawa 2008. 5. J. Sipowicz, <i>Ja i mój głos: jak odnaleźć wibracje swojego głosu i nawiązać większy kontakt z samym sobą i innymi ludźmi?</i>, Wydawnictwo Poligraf, 2009		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1. Ocena aktywności studenta podczas zajęć P1. Zaliczenie w formie prezentacji zdobytych umiejętności na uprzednio przygotowanym tekście zaliczeniowym.		
Efekty uczenia się dla przedmiotu		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student wymienia i rozróżnia funkcje narządów aparatu głosotwórczego, zna, klasyfikuje i stosuje zasady ortofonii i prozodii języka polskiego.	OEK_03 KW_19
E2_W	Student charakteryzuje przyczyny najczęstszych chorób narządów głosu i operuje zasadami zapobiegania im.	OEK_03 KW_19
E3_W	Student definiuje proste techniki panowania nad stresem podczas wystąpień publicznych.	OEK_03 KW_19
E4_U	Student odtwarza w sposób prawidłowy ćwiczenia, które zwiększają sprawność aparatu artykulacyjnego.	KU_14
E5_U	Student potrafi zastosować w praktyce podstawy techniki emisji głosu, mówić używając rezonatorów nasady, zastosować podparcie oddechowe oraz właściwą fonację przy mówieniu.	KU_14
E6_U	Student koryguje własne niewłaściwe nawyki artykulacyjne, fonacyjne i oddechowe.	KU_14
E7_U	Student praktykuje poprawność brzmieniową i ekspresyjną języka.	KU_14
E8_K	Student ma świadomość znaczenia poprawnego posługiwania się językiem ojczystym w pracy w dzieckiem w przedszkolu i uczniem w koszule, wykazuje się troską o kulturę i etykę wypowiedzi własnej i uczniów.	KK_09
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny		

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	OEK_03 KW_19	C2	T1, T2	Mk1, Mk4	P1
E2_W	OEK_03 KW_19	C2, C3	T2, T6, T7, T9, T10	Mk1, Mk3, Mk4	P1
E3_W	OEK_03 KW_19	C3	T2, T3, T4, T9, T10	Mk1, Mk2, Mk4	P1
Umiejętności					
E4_U	KU_14	C1, C2, C3	T3, T4 – T6, T10	Mk2, Mk4	F1, P1
E5_U	KU_14	C1, C2	T1, T2, T4, T6, T7, T10	Mk1, Mk2, Mk4	F1, P1
E6_U	KU_14	C1, C2, C3	T1, T2, T4 – T10	Mk2, Mk3, Mk4	F1, P1
E7_U	KU_14	C2	T1 – T10	Mk1 – Mk4	F1, P1
E8_K	KK_09	C1 – C3	T1 – T10	Mk1 – Mk4	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych	niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim				
Ćwiczenia/warsztaty		10			
Seminarium					
Praktyka studencka					
Lektorat					
Konwersatorium					
Wykład monograficzny					
Konsultacje					
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury				

	Rozwiązywanie zadań i problemów		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		
	Przygotowanie się do zaliczenia		
	Inne (jakie?).....		
Sumaryczna liczba godzin		10	
Liczba punktów ECTS		2	